

тия берачки, стройността на тяхната снага и облѣкло, дългитѣ имѣ коси, висящи върху рамената имѣ, и тънкия ржченикъ (дюлбенѣ), който се развѣтва върху главитѣ имѣ — всичко това напомня на пѣтника сценитѣ на идиличния животѣ, тъй добре описанѣ отъ старитѣ писатели“ (La fraîcheur de ces moissonneuses, l'élégance de leur taille et de leur vêtement, les longues tresses de leur chevelure qui pendent sur leurs épaules et le voile léger qui flotte sur leur tête, rappellent au voyageur scènes de la vie pastorale, si bien décrites par les anciens).

„Навремени, продължава Баронѣ Божурѣ, тия момичета слагатѣ на земята кошницитѣ си и играятѣ наоколо подѣ звуковетѣ на овчарската свирка, придружавани и отъ тяхнитѣ припѣви: това сѣ най-красивитѣ и най-мили селянки на Турция, (ce sont les paysannes les plus jolies et les plus accortes de la Turquie). Следѣ това той пише, че града Сливенѣ изглежда много населенѣ (la ville de Selimnia paraît assez bien repeuplée) и че въ него не липсва нито една индустрия (et ne manque pas d'une sorte d'industrie). Тукѣ, казва той, се обработва много добрѣ медѣта, а при това се дистилюва розова есенция, която се търси въ цяла Турция (et l'on y distille de l'essence de rose, recherchée dans toute la Turquie).

Втори следѣ Баронѣ Божурѣ пѣтешественикъ въ Турция, който пише за розовата индустрия въ Сливенѣ е англичеца Walsh (*Уолшѣ*), свещеникъ при английското посолство Цариградѣ (Narrative at a journey 1828 г.; влизалѣ е въ свитата на Лордѣ Странгфордѣ, билѣ е докторѣ на правото и членѣ на Английската академия; тоя му трудѣ е претърпѣлъ нѣколко издания).

Като пише за индустреностѣта, трудолюбието на бѣлгарския народѣ, прямо следѣ това посочва Сливенѣ (Selymnia) който тогава (1828 г.) ималѣ 20,000 души, сѣ болшинство бѣлгари. Почва най-първо сѣ Сливенското абаджийство и оржжепроизводство, но забелязва, че това, което е най-вече присжщо на Сливенскитѣ земеделски похвати, е добиването на розово масло (на английски otto или attar of roses) (But that which is most congenial to their rural habits, is the preparation of essential oil, called otto, or attar of roses). Той твърди, че розовата култура е била разпространена въ широкѣ кржгѣ около града Сливенѣ (at large district in the neighbourhood of Selymnia), изложена въ градини за горната целѣ (is laid out in gardens for this purpose). Изобилието тукѣ, продължава той, на розови храсти прибавя друга една облична чѣрта на тая хубава страна (and the abundance of rose-trees adds another feature to this beautiful country. Голѣма частѣ, завършва той, отъ това производство се носи въ Англия и ние (английцитѣ) дължимѣ именно на тия прости селяни най-приятния и най-елегантенѣ парфюмѣ по естество (A great part of the produce is brought to England, and we are indebted to